

Dosarul nr. 1ra-1712/2022
1-21093300-01-1ra-21122022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 octombrie 2023

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

mun. Chișinău

Țurcan Anatolie
Talpă Boris
Eremciuc Ghenadie

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe
Bîtca Vitalie XXXXX, născut la xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.06.2021 – 17.12.2021;
Instanța de apel: 24.01.2022 – 27.09.2022;
Instanța de recurs: 21.12.2022 – 18.10.2023.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central, din 17 decembrie 2021, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Bîtca Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport – prin înlăturarea acestei pedepse complimentare prin prisma art. 78 alin.(2) Cod penal.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bîtca Vitalie în beneficiul statului mijloace bănești în valoare de 3518 lei, cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202103C0051 din 25 mai 2021.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 03 ianuarie 2021, în jurul orei 07⁰⁰, dispunând de dreptul de a conduce mijloacele de transport, deplasându-se la volanul autocamionului de marcă „xxxxx” cu numerele de înmatriculare xxxxx de care era agățată o semiremorcă de marca „xxxxx” cu

numerele de înmatriculare xxxxx, pe șoseaua xxxxx spre ieșire, încălcând regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.357 din 13.05.2009 și anume pct.45) spc.1) lit. a), b), spc.2), pct.46) lit. a), prin care este stipulat că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care ar permite să prevadă situațiile periculoase; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Neținând cont de vizibilitatea drumului (timp întunecat și starea umedă a carosabilului), ca rezultat al sineîncrederii exagerate, a tamponat-o pe Osipov Alexandra, care se deplasa pe marginea traseului pe banda de deplasare a autocamionului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202103C0051 din 20.05.2021, vătămări corporale sub formă de lezarea gâtului cu rupturi ale pielii, mușchilor, vaselor magistrale, în rezultatul cărui fapt, Osipov Alexandra în urma leziunilor corporale primite, a decedat la fața locului.

Astfel, acțiunile inculpatului Bîtca Vitalie au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procurorul Moruz Ghenadie, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bîtca Vitalie să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport și conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa numită să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, în rest, sentința să fie menținută fără modificări.

În susținerea solicitărilor înaintate, acuzatorul de stat a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului Bîtca Vitalie pentru infracțiunea comisă, este prea blândă, și, deși inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat ca examinarea prezentei cauze penale să fie în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, prima instanță eronat a apreciat ca circumstanță atenuantă, recunoașterea vinovăției de către inculpat și pe lângă alte circumstanțe atenuante, i-a stabilit acestuia o pedeapsă fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, neluând în calcul riscul social sporit al infracțiunii comise. Mai mult, a menționat că neaplicarea față de inculpat a pedepsei complementare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, duce la încălcarea scopului pedepsei penale, conform prevederilor art. 61 alin.(2) Cod penal, și anume: restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022 a fost admis apelul declarat de către procurorul Moruz Ghenadie, casată sentința primei instanțe în partea individualizării pedepsei penale și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care lui Bîtca Vitalie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa complementară în formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, celelalte dispoziții din sentința au fost menținute.

Instanța de apel, în motivarea deciziei adoptate a indicat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Bîtca Vitalie încadrarea juridică corespunzătoare, conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, însă, la individualizarea pedepsei greșit a reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la caz, doar o pedeapsă sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii este echitabilă, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, fiindu-i acordată posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

Cu referire la pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a subliniat că în conformitate cu art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, aceasta este una obligatorie și nu de alternativă, respectiv nu este un drept discreționar al instanței, or, la cazul supus judecării nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar ar justifica soluția de neaplicare față de Bîtca Vitalie a pedepsei complementare.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recursuri la 28 noiembrie 2022, 04 ianuarie 2022 de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Apărarea în motivarea solicitărilor înaintate a statuat că instanța de apel, la aplicarea pedepsei complementare, deși era obligată, nu a dat o apreciere deplină circumstanțelor ce individualizează personalitatea inculpatului, or, prima instanță

corect a stabilit că ultimul 27 ani a dedicat serviciului militar, are distincții de stat, se caracteristica pozitivă, se bucură de stimă și respect, se implică activ în viața socială, este un ofițer disciplinat, este membru activ al Ligii Veteranilor, este participant la manifestațiile de educație patriotică în instituțiile de învățământ școlar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află. Imediat după stoparea autovehiculului, inculpatul a sunat la 112, ulterior, la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată, inculpatul a recunoscut integral vina și sincer s-a căit de cele săvârșite, a achitat prejudicial cauzat succesorului părții vătămate, iar acesta la moment nu are careva pretenții.

Instanța de apel a susținut că partea apărării nu a prezentat careva probe că după anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, inculpatul nu se va putea angaja la un alt loc de muncă. Însă, consideră că acest lucru evident reiese din documentele anexate la materialele cauzei, din motiv că inculpatul 27 de ani a dedicat serviciului militar și este acum la pensie, iar după ce a pensionat, a lucrat numai în calitate de șofer TIR, alte calificări nu are, și la 60 de ani ai săi nu are cum să le obțină, diagnoza confirmată prin probe în instanța de apel — osteoartroza segmentului lombo-sacral coloanei vertebrale cu sindrom miofacial reflector pe dreapta nu îi va permite efectuarea unor activități necalificate, fizice, care nu necesită studii speciale (cum ar fi hamal, etc). Astfel, pentru inculpat păstrarea dreptului de a conduce mijloacele de transport este vital necesară, pentru a-și putea asigura existența pentru sine și pentru familia cu un copil minor.

La fel, a subliniat că inculpatul conducea camionul cu viteză normală, însă în mijlocul drumului a apărut un pieton care mergea din direcția opusă. Șoferul a virat la stînga cu scopul de a evita tamponarea, și pînă acum nu sunt clare circumstanțele decesului părții vătămate, numai se prezumă că a fost lovită de remorca în momentul încercării de a ocoli pietonul.

Suplimentar a relatat că la caz sunt prezente atît circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod penal, cât și circumstanțe excepționale, prevăzute de art. 79 Cod penal, care luate în considerație în cumul, permit instanței de recurs să caseze decizia instanței de apel și să mențină sentința primei instanțe, păstrându-i, astfel, inculpatului dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Totodată, a menționat că instanța de apel greșit a stabilit termenul serviciului militar efectiv al cet. Bîtcă Vitalie — 13 ani, pe când ultimul a fost încadrat în serviciul militar timp de 27 de ani, mai mult, acesta nu numai că se bucură de caracteristici perfecte, eliberate la locul serviciului militar și la ultimul loc de muncă în calitate de șofer TIR, dar și a fost pe parcursul serviciului militar decorat cu distincții de stat în forma de medalii și brevete.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, și anume, recursul din 28 noiembrie 2022, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că argumentele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra pedepsei stabilite nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, iar recursul din 04 ianuarie 2023, ca fiind declarat peste termen.

7. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

Referitor la recursul declarat la 04 ianuarie 2023 de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este tardiv.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022 în cauza penală privindu-l pe Bîtca Vitalie, a fost pronunțat la 27 septembrie 2022 cu participarea inculpatului Bîtca Vitalie asistat de avocatul Timofeevici Ion, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 185), inculpatul și apărătorul său fiind notificați că pronunțarea integrală a deciziei va avea loc pe data de 01 noiembrie 2022, ora 14:00 (f.d. 187).

Ulterior, la 01 noiembrie 2022, ora 14:00 (f.d.187), în lipsa inculpatului și apărătorului acestuia, ambii fiind anterior înștiințați, a fost pronunțată integral decizia instanței de apel, copia deciziei integrale fiind expediată (f.d. 201).

Astfel, completul de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data comunicării deciziei integrale.

În acest context, completul de judecată reține că la 04 ianuarie 2023, conform ștampilei de pe recurs (f.d. 223), avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului prevăzut de lege, fără a invoca argumente întemeiate privind depunerea tardivă a recursului.

Subsidiar, completul de judecată statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Mai mult, completul de judecată notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă a deciziei și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea

unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, completul de judecată reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Prin urmare, Curtea conchide, că recursul declarat la 04 ianuarie 2023 de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie, împotriva deciziei instanței de apel din 27 septembrie 2022, este inadmisibil, fiind tardiv.

Referitor la recursul declarat la 28 noiembrie 2022 de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie.

Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Curtea declară că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Subsidiar, din textul Legii vizate, reiese că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

La caz, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 28 noiembrie 2022.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs

examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În continuare, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, conform prevederilor în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, însă, în esență, critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând, în acest sens, excluderea pedepsei complementare aplicate de către instanța de apel.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reiterează că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza respingerii acestora.

Întru elucidarea acestora aspecte, instanța de recurs reiterează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Revenind la cazul supus judecății, Completul de judecată constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv. Astfel, instanța de recurs remarcă că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Așadar, în concluzie completul de judecată statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și excluderea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, Curtea conchide că în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, neaplicarea pedepsei complementare, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În acest sens, se înțelege că la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II, persoana cu dezabilitați severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importantă majoră).

În asertiunea dată, Curtea notează că circumstanțele atenuante, la care face referire recurentul, și care, în accepțiunea acestuia ar servi drept temei de anularea a pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, mai mult, acestea au fost luate în calcul la suspendarea executării pedepsei penale, în temeiul art. 90 Cod penal.

Relevant, este de subliniat, inclusiv, că în conformitate cu art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este una obligatorie și nu de alternativă, respectiv nu este un drept discreționar al instanței de judecată de a aplica sau nu pedeapsa complementară.

Astfel, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, etc.

De asemenea, Curtea reamintește că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

În acest context, completul de judecată conchide că, solicitarea avocatului privind aplicarea art. 79 Cod penal prin care să fie exclusă pedeapsa complimentară sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, este neîntemeiată, or, după cum rezultă din textul deciziei atacate, completul de judecată constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu au fost identificate.

Prin urmare, completul de judecată constată că, pedeapsa stabilită inculpatului Bîtca Vitalie pentru infracțiunea comisă, este în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Iovu Olga în numele inculpatului Bîtca Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe Bîtca Vitalie xxxxx, din 28 noiembrie 2022 ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul din 04 ianuarie 2023, ca fiind tardiv.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie